

שפצריי הנבב

גאים להציג את תוצרתם החדשה והמיוחדת מפרי טבעי

המשיקו את האנליטיקה

היתה: מי האמפיוור כיום? אני ענית ראשונה בצעקה לתוך המיקרופון: החתך קני! אחר כך שתקתי כל השדור.

אך הכשלוך הפעוט לא העכיר על ה אמביציה שנטארה טבועה בילדה מאו ועד היום. טייעה קצת גם ההיסטוריה המשפחית: האב היה קריין חדשות יחד עם צבי (הארץ) וזינדר בקולנוע אדיסון בירוי שלים לפני שלושים שנה. האם ממשיכה עד היום לדבר לתוך המיקרופון. לאחרונה כמתורגמנית-סימולטנית באוזניות של משפט אייכמן.

כיום כבר זורמים גלי אתר בעורקיה של רבקה. המיקרופון כבר הפך לאחד מי אבריה.

ידדה מופרעת. רבקה מיכאלי רצתה מגיל צעיר להיות שחקנית. אך ירושלים היתה תמיד זיר ללא תיאטרון ולילדים היה רק כקום אחד לנסות את מולם -- אולפן הילדים של קול ישראל.

בעזרת קשרים אישיים של אמה מצליחה רבקה להתקבל לאולפן. כעבור זמן קצר היא הופכת למשתתפת קבועה בתכניות הנוער. היום הגדול הוא כמובן היום בו היא משתתפת לראשונה בתכניות למבוגרים.

זו היתה גם הפעם הראשונה בה קיבלתי כסף, סיפרה רבקה, זו היתה סידרת תכ

שרנית מיכאלי אתר בדם

ניות בה השתתף עמיקם גורביץ ואני הייתי הילדה הקטנה והמופרעת. פעם לא רציתי לאכול מרק. פעם סירבתי להכין את שיעורי הפסנתר שלי וחמיד הרבצתי לאחי הקטן. עמיקם לימד את ההורים איך לחנך חברה כמוני. אבל אני, גם אחרי השידורים, לא רציתי להכין את שיעורי הפסנתר, לא שנאתי לאכול מרק. באשר למכות, אחי היה גדול ממני ואני הייתי זו שספגה אותן.

אחרי בית-הספר -- גליצה"ל. אחרי ה צבא -- קול-ישראל. התיאטרון קרץ לרגלי יותר. אינטרמצו קל עם הבמה במועדון התיאטרון בחיפה אך הרדיו אינו מניח לה. "התגעעתי אליו ולא יכולתי להמשיך יל הבמה בלי הרדיו. בשידור אתה מסקיץ את כל האישיות שלך, היא מבצבצת מכל מלה שאתה אומר ואילו בתיאטרון אתה חייב להיכנס בכל פעם לעזר של מישור אחר ולהישאר בו הרבה זמן בלי גיחון ובלי שינוי."

הסיפמה החביבה. מתפקיד של קריינית סתם, הפכה רבקה להיות עורכת תכניות, כשהיא מתרכזת בתחום הבידור. תכניות הבוקר פתחו אפקים חדשים של הגשה אישית, בגלל חופש הדיבור של הקריינית, הבחירה האישית של החומר המוגש, והאפשרויות הרבות של השמעת סימטה פירוטמת. "הצרה כמובן", מוסיפה רבקה, "שמוכרחים לאמר אותן."

מחוק לשעות האולפן נשאר התחביב ה קבוע: התיאטרון. לעיתים היא קופצת לבר-טורממלגו לשיר, וממתנה להקמת תיאטרון בירושלים. ובשעות העבודה: פיומונים ו סיממות.

"הסימטה האהובה עלי ביותר -- השעה תשע שלשים ואחת לפי שעון ביק לאומי לישראל. הסיבה: כעבור חצי שעה אני הילכת הביתה!"

החלה מכירת הכרטיסים להופעת

להקת הטוויסט

הראשונה מאירופה

פיט צ'יטר כומבו

המכירה במשרדי הכרטיסים -- פרטים בלוח המודעות